

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 13Co/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717210480
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Baran
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8717210480.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Barana a členov senátu JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej v spore žalobcov: 1. D. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. J. XX, XXX XX R. Q., 2. S. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. J. XX, XXX XX R. Q., 3. C. U., nar. XX.XX.N., trvale bytom V. J.. XX, T., F., všetci žalobcovia právne zastúpení advokátom JUDr. Ladislav Riedl, so sídlom Konštantínova 3308/6, 080 01 Prešov, IČO: 50 490 044, proti žalovaným: 1. O.. E. H., so sídlom W. XXX/X, XXX XX E., O.: XX XXX XXX, 2. O. B., s.r.o., so sídlom W. X, XXX XX P., O.: XX XXX XXX, obaja právne zastúpení Advokátskou kanceláriou Hopferová, s.r.o., Bajzova 2, 040 01 Košice, 3. O. B., so sídlom P. XXXX/XX, XXX XX P., O.: XX XXX XXX, 4. D. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. XXX/XX, XXX XX H., 5. J. T., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. J. XX, XXX XX R. Q., o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Poprad, č.k. 17C/59/2017-143 zo dňa 23. októbra 2018, takto jednohlasne

rozhodol:

I. Potvrdzuje rozsudok.

II. Žalovaní v 1. a 2. rade majú spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalobcom v 1. až 3. rade.

III. Žalovaným v 3. až 5. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v 1. až 3. rade nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:
„I. Žalobu zamietá.

II. Žalobcovia v 1./, 2./ a 3./ rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovaným v 1./ až 5./ rade trovy konania v plnom rozsahu, o výške ktorých súd rozhodne uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, § 125 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok.

3. Vychádzal zo zistenia, že žalobcovia sa v predmetnom konaní domáhali určenia, že dobrovoľná dražba vykonaná dňa 09.08.2017 žalovaným v 2. rade, osvedčená notárskou zápisnicou, v rámci ktorej boli vydražené v žalobe špecifikované nehnuteľnosti v prospech žalovaného v 3. rade je neplatná. Dobrovoľná dražba sa konala dňa XX.XX.XXXX. v P., čo vyplýva z notárskej zápisnice. Navrhovateľom dražby je žalovaná v 1. rade, dražobníkom je žalovaný v 2. rade a vydražiteľom sa stal žalovaný v 3. rade. Cena dosiahnutá vydražením je 53.442,67 Eur. Dňa 06.07.2017 bolo vyhotovené oznámenie o

dražbe, ktorá sa mala konať dňa 09.08.2017. Následne bolo vyhotovené oznámenie o výsledku dražby s tým, že dražba bola úspešná. Z listu vlastníctva č. XXX vedeného na Z. úrade H., katastrálny odbor vyplýva, že vlastníkom nehnuteľnosti - pozemku parc. č. XX/XX o výmere XXX mX - zastavané plochy a nádvoria a stavby súp. č. XXXXX, a to bytu č. XX v tomto bytovom dome sa stal žalovaný v 3. rade titulom dobrovoľnej dražby zo dňa XX.XX.XXXX. Žalobcovia predložili prehľad rozvrhu výťažku zo speňaženia majetku úpadcu, v ktorom namietali rozdelenie výťažku medzi spoluvlastníkov. Žalovník poukázal na skutočnosť, že žaloba bola podaná po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách.

4. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že nesporné bolo, že dobrovoľná dražba predmetných nehnuteľností bola konaná dňa XX.XX.XXXX. Žaloba o neplatnosť dobrovoľnej dražby bola podaná na súde dňa 09.11.2017 mailom o XX:XX hod. Podanie vo veci samej doručené súdu dňa 09.11.2017 bolo urobené v elektronickej podobe bez autorizácie, preto ho bolo potrebné doplniť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu a doručiť súdu do 10 dní. Predmetné podanie bolo doručené súdu v listinnej podobe dňa 22.11.2017. Uviedol, že lehota uvedená v § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku je hmotnoprávna lehota, keď doplnené podanie je potrebné doručiť súdu do 10 dní. Nestačí ako v prípade procesnoprávnej lehoty podanie podať na pošte. Uvedené vyplýva i z komentára Civilného sporového poriadku (publikácia doc. JUDr. Marek Števec, PhD. a kol. z roku 2016), ako aj z dôvodovej správy k Civilnému sporovému poriadku. Za daných okolností, keď žaloba vo veci bola podaná až 22.11.2017, keď na mailové podanie z 09.11.2017, ktoré v 10-dňovej hmotnoprávnej lehote nebolo doplnené sa neprihliadne, táto bola podaná po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty. V danej veci nejde o prípad, kedy by dôvody neplatnosti dražby súviseli s trestným činom, preto sa prekluzívna lehota nepredlžuje. Pokiaľ žaloba bola podaná po 3-mesačnej prekluzívnej lehote vyplývajúcej zo zákona, súd žalobu zamietol ako neprípustnú. Vzhľadom na uvedený dôvod pre zamietnutie žaloby neposudzoval namietané dôvody neplatnosti dražby uvádzané žalobcami prostriedky procesnej obrany žalovaných k namietaným dôvodom, keď uvedené nemá vplyv na právne posúdenie veci.

5. O trovách konania rozhodol tak, že úspešným žalovaným v 1. - 5. rade priznal voči neúspešným žalobcom v 1. - 3. rade náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške trov konania súd rozhodne uznesením po právoplatnosti rozsudku.

6. Proti rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobcovia. Odvolanie podali z dôvodu nesprávneho procesného postupu v dôsledku ktorého bolo porušené právo na spravodlivý proces a z dôvodu inej vady konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. K tvrdeniu súdu o zmeškaní lehoty uviedol, že žaloba bola podaná mailom dňa 09.11.2017 a doplnenie bolo vykonané v 10-dňovej zákonnej lehote. Nakoľko 10-ty deň pripadol na nedeľu, odoslanie zásielky bolo realizované v pondelok 20.10.2017. Poukázal na to, že Civilný sporový poriadok je procesnoprávny kódex, a z toho dôvodu sa lehoty v ňom uvedené považujú za procesné, pretože sa týkajú už začatého súdneho procesu a iný výklad odporuje princípu právnej istoty, k čomu citoval nález Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 106/2016 z 18.05.2016 zverejnený v Zbierke nálezov a uznesení ÚS SR pod č. 17/2016. Uviedli, že nie komentár k zákonu, ale všeobecný súd SR je oprávnený záväzne vykladať právne predpisy a poukázal na nález Ústavného súdu SR z 23.05.2013, č.k. IV. ÚS 71/2013. Poukázali na to, že spisová značka konania bola pridelená na základe práve elektronickej podania a pokiaľ by nedoplnili žalobu správne, potom by listinná žaloba bola evidovaná pod inou spisovou značkou a teda pridelená inému zákonnému sudcovi, čo sa ale nestalo a konanie sa viedlo stále pod sp. zn. 17C/59/2017, pretože žaloba bola podaná a doplnená zákonne. Navrhli napadnúť rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. K odvolaniu žalobcov sa vyjadrili žalovník v 1. rade a v 2. rade tak, že s rozsudkom súdu prvej inštancie sa v plnom rozsahu stotožňujú a považujú ho za správne v celom rozsahu. Uviedli, že žalobcami citovaný nález Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 106/2016 zo dňa 18.05.2016 nie je v danej veci aplikovateľný a to z dôvodu, že závery v ňom obsiahnuté boli prijaté ešte za účinnosti pôvodného procesného kódexu, ktorým bol zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok účinný do 30.06.2016 a vstupom nového procesného kódexu do účinnosti od 01.07.2016 došlo aj k zmene používanej terminológie v súvislosti s dopĺňaním podaní, ktoré boli podané elektronickej podobe bez autorizácie. Pôvodný procesný kódex používal v tejto súvislosti pojem doplniť podanie, pričom nový procesný kódex striktné hovorí o doručení podania súdu. Uvedené ust. § 125 ods. 2 Civilného sporového poriadku predpokladá, že podanie musí byť v lehote 10 dní súdu už doručené, teda najneskôr v 10. deň ním už musí súd disponovať. Zároveň

zdôraznil, že uvedený záver zaujal napr. ak Krajský súd v Nitre v uznesení pod sp. zn. 26Cob/34/2018 vydanom dňa 28.06.2018. Podľa ich názoru nie je sporná argumentácia žalobcov poukazujúca na viaceré rozhodnutia Ústavného súdu SR, z ktorých vyplýva, že lehota podľa § 42 ods. 1 OSP je lehotou procesnou a pre jej zachovanie a počítanie sa použijú § 55 a § 57 OSP, avšak nemôžu súhlasiť s tvrdením, že aj na počítanie lehoty vyplývajúcej z § 125 ods. 2 CSP sa použijú tieto rozhodnutia. K spôsobu prideľovania spisových značiek uviedli, že podľa ich názoru podateľňa nie je kvalifikovaná na posudzovanie včasnosti podania podaní, uvedené je úlohou súdu, preto žalobcami popísaný postup podateľne súdu nemôže byť smerodajný pri rozhodovaní vo veci. Vzhľadom na uvedené mali za to, že rozsudok súdu prvej inštancie by mal byť potvrdený ako správny v celom rozsahu a navrhli priznať im nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% od žalobcov.

8. Ďalšie vyjadrenia vo veci podané neboli.

9. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (ustanovenie § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“)), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (ustanovenie § 385 C.s.p. a contrario) tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov nie je dôvodné.

10. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

11. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte namietaným porušením práva na spravodlivý proces a inou vadou konania, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (viď rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II.ÚS 78/05).

12. K námietke porušenia práva na spravodlivý proces odvolací súd uvádza, že obsah práva na spravodlivý proces je pomerne široký, pričom medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup súdu, právo na súd zriadený zákonom, právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia. Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu. O naplnenie uvedeného odvolacieho dôvodu však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožnil realizáciu práv strany sporu dosiahol určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver o tom, že potom sa celé konanie nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu musí byť však hodnotené v kontexte celého konania, t.j. vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.. Zároveň tiež nie je možné prehliadnúť, že niektoré čiastkové práva, ktoré tvoria právo na spravodlivý proces zákon normuje ako samostatné odvolacie dôvody. V predmetnom prípade mal odvolací súd za to, že táto odvolacia námietka nebola naplnená.

13. Odvolatelia ešte namietali, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Tu odvolací súd uvádza, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobcovia však v podanom odvolaní nešpecifikovali v čom takáto iná vada konania spočívala. Takáto iná vada v posudzovanom spore odvolacím súdom zistená nebola.

14. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a na zdôraznenie vecnej správnosti a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu dopĺňa nižšie uvedené.

15. Podľa § 156 C.s.p., konanie sa začína doručením žaloby alebo doručením návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

16. Podľa § 117 C.s.p., lehota je súdom alebo zákonom ustanovený časový úsek na vykonanie úkonu.

17. Podľa § 123 ods. 1, 2 C.s.p., podanie je úkon určený súdu. Podanie vo veci samej je najmä žaloba, vzájomná žaloba, zmena žaloby, späťvzatie žaloby, odpor, odvolanie, dovolanie, a ak to z povahy veci vyplýva, aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia alebo zabezpečovacieho opatrenia.

18. Podľa § 125 ods. 1 C.s.p., podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

19. Podľa § 125 ods. 2 C.s.p., podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

20. Podľa § 21 ods. 2 zákona č. 527/ 2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách (ďalej len „Zákon o dobrovoľných dražbách“), v prípade, ak sa spochybňuje platnosť záložnej zmluvy alebo boli porušené ustanovenia tohto zákona, môže osoba, ktorá tvrdí, že tým bola dotknutá na svojich právach, požiadať súd, aby určil neplatnosť dražby. Právo domáhať sa určenia neplatnosti dražby zaniká, ak sa neuplatní do troch mesiacov odo dňa príklepu okrem prípadu, ak dôvody neplatnosti dražby súvisia so spáchaním trestného činu a zároveň ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu; v tomto prípade je možné domáhať sa neplatnosti dražby aj po uplynutí tejto lehoty. V prípade spoločnej dražby bude neplatná len tá časť dražby, ktorej sa takýto rozsudok týka (§ 23).

21. Zákon o dobrovoľných dražbách upravuje v § 21 ods. 2 lehotu v rámci ktorej sa možno na súde domáhať uplatnenia práva na určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, a to tak, že žalobu o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby je možné podať do 3 mesiacov odo dňa príklepu, inak toto právo zaniká. Uplynutím uvedenej lehoty tak dochádza k zániku práva, pričom na zánik tohto práva je súd povinný prihliadať aj vtedy, ak to nie je namietané. Zo slovného znenia uvedeného ustanovenia je zrejmé, že lehota 3 mesiacov je lehotou prekluzívnou, pretože po uplynutí 3 mesiacov toto právo zaniká. Zákon o dobrovoľných dražbách zároveň v tomto ustanovení upravuje aj jednu výnimku, kedy sa možno domáhať práva určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby, a to v prípade, ak (i) dôvody neplatnosti súvisia so spáchaním trestného činu a súčasne (ii) ide o dražbu domu alebo bytu, v ktorom má predchádzajúci vlastník predmetu dražby v čase príklepu hlásený trvalý pobyt podľa osobitného predpisu. Za kumulatívneho splnenia týchto dvoch podmienok môže byť žaloba podaná aj po uplynutí prekluzívnej 3-mesačnej lehoty a súd bude povinný sa touto žalobou zaoberať bez toho, aby ju zamietol, ako podanú po uplynutí prekluzívnej lehoty.

22. V predmetnom prípade sa žalobcovia domáhali určenia neplatnosti dražby konanej dňa 09.08.2017, na ktorej bol v tento deň udelený príklep licitátorom pre vydražiteľa (viď č.l. 6). Od uvedeného dňa tak žalobcom začala plynúť 3-mesačná prekluzívna lehota na podanie žaloby o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby, a táto lehota uplynula dňa 09.11.2017. Z uvedeného tak vyplýva, že preto, aby nedošlo k zániku práva žalobcov domáhať sa určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby bolo potrebné, aby títo podali žalobu do 09.11.2017 na súde prvej inštancie.

23. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobcovia prostredníctvom svojho právneho zástupcu podali žalobu v predmetnej veci najprv dňa 09.11.2017 o XX:XX hod. prostredníctvom emailu (č.l. 12), avšak toto podanie nebolo podpísané. Z Úradného záznamu zo dňa 28.11.2017 (č.l. 11) vyplýva, že vzhľadom na to, že žaloba bola doručená súdu v nočných hodinách, zapísaná mohla byť najskôr dňa 10.11.2017,

avšak zo strany podateľne došlo k pochybeniu a nebolo zapísané súdneho registra a v tom množstve nebola vytlačená a zapísaná, pričom k jej zápisu došlo až následne, keď bola súdu doručená poštou. Podpísaná žaloba bola v listinnej forme doručená súdu prvej inštancie dňa 22.11.2017 o 9:00 hod. (uvedené vyplýva z dennej prezenčnej pečiatky súdu prvej inštancie - č.l. 1), pričom na poštovú prepravu bola podaná dňa 20.11.2017 (uvedené vyplýva z dennej podacej pečiatky pošty - za č.l. 9).

24. Súd prvej inštancie žalobu zamietol ako neprípustnú z dôvodu, že na podanie zo dňa 09.11.2017 nebolo možné prihliadať, nakoľko toto nebolo doplnené v zákonnej 10-dňovej hmotnoprávnej lehote na doplnenie podania v zmysle § 125 ods. 2 C.s.p., preto žaloba bola podaná po 3-mesačnej lehote vyplývajúcej zo zákona. S uvedeným záverom sa nestotožnili žalobcovia, pretože mali za to, že uvedená lehota na doplnenie podania je lehotou procesnoprávnou, a keďže žaloba bola na poštovú prepravu podaná dňa 20.11.2017 (pondelok) bola podaná pre uplynutím 3-mesačnej prekluzívnej lehoty. Odvolací súd sa preto najprv zaoberal otázkou, či lehota upravená v § 125 ods. 2 C.s.p. je lehotou procesnoprávnou alebo hmotnoprávnou, v dôsledku čoho následne posudzoval záver súdu prvej inštancie o podaní žaloby po uplynutí 3-mesačnej prekluzívnej lehoty podľa osobitného predpisu.

25. Teória práva rozlišuje dva druhy lehôt, a to hmotnoprávne lehoty a procesnoprávne lehoty. Rozdiel medzi uvedenými druhmi lehôt spočíva v tom, že v prípade hmotnoprávnych lehôt sa lehota považuje za zachovanú, ak je určitý úkon v tejto lehote adresátovi aj reálne doručený. Na strane druhej procesnoprávna lehota, ktorú možno vnímať ako opozitum hmotnoprávnej lehoty, sa považuje za zachovanú, ak sa v posledný deň lehoty podanie urobí na súde, alebo sa odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť adresátovi.

26. Na prvý pohľad sa môže javiť, že Civilný sporový poriadok ako procesný právny predpis vo svojich ustanoveniach obsahuje len lehoty procesnoprávne, avšak pri znení predposlednej vety pred bodkočiarkou ust. § 125 ods. 2 C.s.p. si možno všimnúť, že táto výslovné hovorí, že ak sa podanie dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Uvedená formulácia tak gramatickým výkladom značí to, že táto lehota nie je lehotou procesnoprávnou (t.j. stačí ak v posledný deň lehoty sa doplnenie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť), ale lehotou hmotnoprávnou (t.j. v posledný deň tejto lehoty musí byť doplnenie reálne na súde). Odvolací súd rovnako ako súd prvej inštancie poukazuje tak na komentár k uvedenému ustanoveniu, ako aj na dôvodovú správu k Civilnému sporovému poriadku, v ktorých je jasne uvedené, že lehota 10 dní na doplnenie podania vo veci samej urobeného v elektronickej podobe bez autorizácie je lehotou výlučne hmotnoprávnou. Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti aj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 1Obo/19/2017 zo dňa 30.01.2018, ktorý vo vzťahu k charakteru lehoty upravenej v § 125 ods. 2 uviedol, že: „Z formulácie, podľa ktorej musí byť podanie vo veci samej v lehote 10 dní súdu doručené, je zrejmé, že ide o tzv. hmotnoprávnu lehotu, pred uplynutím ktorej sa podanie musí reálne nachádzať na súde, ktorému je adresované. Pre zachovanie lehoty preto nestačí, ak sa podanie posledný deň lehoty odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť, napr. poštovému podniku (§ 121 ods. 5 CSP, časť vety pred bodkočiarkou). Skutočnosť, že lehota podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP je tzv. hmotnoprávnou lehotou, možno vyvodíť aj z dôvodovej správy k citovanému ustanoveniu. Nedodržanie lehoty CSP sankcionuje tým, že na predchádzajúce neautorizované elektronické podanie sa neprihliada, čiže ako keby vôbec nebolo urobené.“ Vzhľadom aj uvedený záver Najvyššieho súdu SR tak možno dospieť k totožnému záveru, k akému dospel aj súd prvej inštancie, že lehota upravená v § 125 ods. 2 C.s.p. je lehotou hmotnoprávnou, a to aj napriek tomu, že je upravená v procesnoprávnom kódexe.

27. Pri riešení takejto zásadnej právnej otázky odvolací súd nevidí možnosť odklonu od právneho názoru vyjadreného Najvyšším súdom v citovanom rozhodnutí, a nakoľko dovolací súd riešil rovnakú právnu otázku, ktorá je vznesená odvolateľmi, preto odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené konštatuje, že pri riešení predmetnej otázky sa nemožno odkloniť od vydaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyjadreného v citovanom rozhodnutí. Takúto možnosť odvolaciemu súdu súčasné znenie Civilného sporového poriadku nedáva.

28. Ako bolo už vyššie uvedené, aby nedošlo k zániku práva o určenie neplatnosti dobrovoľnej dražby žalobcov, títo boli povinní podať žalobu na súd do 09.11.2017. Žalobcovia podali žalobu dňa 09.11.2017, žaloba tak bola na súd doručená v posledný deň prekluzívnej lehoty, avšak podanie, ktorým bola urobená bolo urobené emailovou formou bez zaručeného elektronického podpisu, preto toto podanie bolo potrebné doplniť do 10 dní tak, aby bolo autorizované podľa osobitného predpisu. Lehota na takéto

doplnenie podania začala plynúť žalobcom dňa 10.11.2017, a uplynula dňa 19.11.2017. Vzhľadom na vyššie uvedený záver o hmotnoprávnom charaktere lehoty upravenej v § 125 ods. 2 C.s.p., doplnenie žaloby sa už reálne muselo nachádzať na súde najneskôr dňa 19.11.2017. Z obsahu spisu však vyplýva, že doplnenie podania v zmysle § 125 ods. 2 C.s.p. bolo podané na poštovú prepravu až dňa 20.11.2017 (za č.l. 9), pričom reálne sa dostalo do sféry súdu až dňa 22.11.2017 (č.l. 1), čo vyplýva z dennej prezenčnej pečiatky súdu. Z uvedeného tak vyplýva, že zo strany žalobcov nebola dodržaná zákonná 10-dňová hmotnoprávna lehota na doplnenie podania (žaloby), a teda v zmysle vyššie cit. ust. § 125 ods. 2 C.s.p. predposledná veta za bodkočiarkou, nemožno na podanie žaloby zo dňa 09.11.2017 podaného emailom prihliadať. Súd prvej inštancie preto správne prihliadal až na podanie urobené v listinnej forme doručené súdu dňa 22.11.2017, ktoré v zmysle § 21 ods. 2 Zákona o dobrovoľných dražbách bolo podané po uplynutí zákonnej 3-mesačnej prekluzívnej lehoty, preto súd prvej inštancie dospel k správne mu záveru o potrebe zamietnutia žaloby.

29. Odvolací súd sa podobne ako súd prvej inštancie zaoberal ešte otázkou, či v predmetnom prípade nemohli byť naplnené aj kumulatívne podmienky pre uplatnenie výnimky pre možnosť domáhania sa určenia neplatnosti dobrovoľnej dražby aj po uplynutí prekluzívnej lehoty, avšak rovnako ako súd prvej inštancie ani odvolaciemu súdu z obsahu spisu nevyplyvali žiadne skutočnosti, ktoré by čo i len naznačovali, že takýmto konaním zo strany žalovaných malo dôjsť k trestnému činu a zároveň v predmete dražby mali žalobcovia a miesto trvalého pobytu podľa osobitného predpisu v deň konania dražby. Z uvedených dôvodov odvolací súd nezhliadol žiadne porušenie právnych predpisov v konaní a rozhodovaní súdom prvej inštancie a jeho rozhodnutie považuje za vecne správne, preto nebolo možné odvolaniu žalobcov vyhovieť.

30. K námietke žalobcov týkajúcej sa evidovania podanej žaloby v elektronickej a písomnej forme a pridelenie spisovej značky odvolací súd poukazuje na už vyššie spomínaný úradný záznam súdu prvej inštancie z ktorého vyplýva, že podanie právneho zástupcu žalobcov urobené emailom v neskorých hodinách nebolo podateľňou súdu prvej inštancie v nasledujúci deň zapísané, nakoľko došlo k jeho prehliadnutiu a k zapísaniu predmetnej veci a k prideleniu spisovej značky došlo až dňa 22.11.2017, kedy bolo doručené súdu prvej inštancie prostredníctvom pošty písomné vyhotovenie žaloby, ktoré bolo podpísané a až v uvedený deň bolo zistené, že už dňa 09.11.2017 bolo žaloba podaná v elektronickej forme, avšak táto nebola zapísaná do registra a nebola jej pridelená spisová značka.

31. K ďalšej námietke žalobcov, ktorou poukázali na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, odvolací súd uvádza, že tento nebolo možné aplikovať na predmetný prípad, a to z dôvodu, že toto rozhodnutie sa vzťahovalo na doplnenie odvolania v zmysle § 42 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku, pričom podstatou predmetného prípadu bolo doplnenie žaloby uskutočnené v elektronickej podobe bez autorizácie, nie doplnenie odvolania. Z uvedeného dôvodu odvolací súd neprihliadal ani na túto odvolaciu námietku žalobcov.

32. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne mu výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

33. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C.s.p. rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu a v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní žalobcovia neboli úspešní, naopak plne úspešnými boli žalovaní. Úspešní žalovaní v 1. rade a v 2. rade boli v odvolacom konaní aktívni a uplatnili si náhradu trov odvolacieho konania, preto im bola voči žalobcom priznaná náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%. Žalovaní v 3. až 5. rade boli síce úspešní, avšak v odvolacom konaní boli pasívni a zo spisu im žiadne preukázateľné trovy odvolacieho konania nevyplyvajú, ani si ich neuplatnili. Súd preto vyslovil, že žalovaným v 3. až 5. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Správnosť takého rozhodnutia vyplýva aj z rozhodnutia NS SR sp.zn. 6Cdo/544/2015.

35. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).